

sultater i hovedstadsregionen, må man desværre erkende, og det er jo her, bolignøden er allerstørst. Hvis man så kigger på, hvordan de er fordelt ud over landet, kan der i virkeligheden godt argumenteres for, at det muligvis går rimelig godt mange steder i Jylland, men det går altså ikke ret godt, jo længere østpå man kommer.

Hvordan gør man så noget ved det? Det forslag, vi har fremsat, vil medføre, at en række velstående kommuner, især i Københavns Amt, som har forsømt boligbyggeri og ikke har nogen undskyldning overhovedet, bliver nødt til det. Her vil jeg gerne sige, at hvis der findes en fattig jysk kommune, som kunne få problemer i anledning af Enhedslistens forslag, fordi den har forsømt at bygge almene boliger, men samtidig er på randen af fallit, må vi kigge på den kommunes specielle situation, for vi er jo ikke ufølsomme i Enhedslisten. Men vi er ret ufølsomme, når det gælder de velstående forstadskommuner i Københavnsområdet, som har nægtet og fortsat nægter at bygge almene boliger, fordi de ønsker at have en bestemt beboersammensætning med velhavende skatteydere og ikke vil påtage sig et socialt ansvar.

Endnu er der ikke rigtig nogen, der har været i stand til at fremsætte et forslag til løsning af det problem, som har kunnet vinde flertal her i salen. Nu har vi så gjort et forsøg, som jeg synes er blevet rimelig positivt modtaget af SF og Socialdemokratiet, i den forstand at de to partier har forståelse for, at det er et problem, der skal løses.

Hr. Homann foreslår, at det er amtskommunen, der skal foretage fordelingen, og det kan da godt være, det er en overvejelse værd. En anden mulighed, som hr. Homann antydede, var, at de almene boligorganisationer selv skal bestemme, om der skal bygges, men det vil kommunerne jo nok sætte spørgsmålstejn ved. Men under alle omstændigheder må disse modeller jo endevendes i udvalget, for at vi kan se, om vi kan nå frem til en model, der både respekterer det kommunale selvstyre – det er nemlig et stærkt krav fra et flertal i Folketinget – og samtidig har den effekt, at der rent faktisk bliver en mere blandet boligsammensætning.

Det er jo desværre et faktum, at befolkningen mere og mere er blevet fordelt på den måde, at man bor efter indkomst. De, som har de højere indkomster, bor i parcelhuskvartererne, de, som har de mindre indkomster, bor i de almene byggerier, og de, som for alvor har sociale proble-

mer, bor i nogle bestemte almene byggerier. Den skæveling af befolkningen bliver mere og mere udpræget, hvis man ikke tager hånd om de problemer. Vi vil faktisk gerne have, at befolkningen får et friere boligvalg, og at alle danskere får en mulighed for at bo godt og ordentligt, uanset deres sociale situation. Vi forbinder det med det grundlæggende i et velfærdssamfund, nemlig at man har en rimelig boligstandard, selv om man ikke er født med en sølvske i munden.

Kl. 13.50

Jeg må sige, at jeg er skuffet over ministerens indlæg. Det er, som om ministeren tror, at han har gjort sit arbejde den første måned, efter han kom til, og derefter kan han hvile sig resten af tiden. Det synes jeg ikke er tilfredsstillende, minister, og derfor håber jeg, at vi kan opnå fremskridt under udvalgsbehandlingen af denne sag.

Jeg er meget enig med fru Lissa Mathiasen i, at vi under alle omstændigheder må have opklaret, hvad der egentlig dækker sig bag de tal, vi får med hensyn til boligbyggeriet. Det er jo meget, meget afgørende at få en vurdering af, om det, der er gennemført med de 7 pct., er noget, der virker, om det er noget, der bliver ved med at virke, og om det er noget, der også giver en jævn og stabil byggeaktivitet i de kommende år, sådan som regeringen påstår, men som vi andre faktisk tillader os at betvivle. Jeg skal love, at jeg vil stille ministeren nogle spørgsmål i udvalget.

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Nu har hr. Keld Albrechtsen to gange angrebet den borgerlige indstilling til det almene byggeri. Jeg synes, det er en sandhed med modifikationer, men det er åbenbart ikke lovligt for borgerlige at have en positiv indstilling til det almene byggeris fremtid og fornyelse.

Jeg plejer at rose Enhedslisten for i hvert fald at være velforberejede og nuancerede, men jeg kan sige, at det er ikke det, der ligesom skinner igennem i dag, for når hr. Keld Albrechtsen omtaler nedrivning af det almene byggeri, er det i hvert fald en sandhed med modifikationer. De tanker, jeg har luftet, er såmænd bare, at jeg synes, vi skal prøve at regne på, hvor mange penge der skal bruges til renovering og vedligeholdelse de næste 20-25 år, også i noget af det nyere almene byggeri, og så se på, om det måske ville være mere rationelt trinvist at bygge nyt, men selvfølgelig med en gennemtænkt genhusningsplan. Det er i korte træk det, forslaget går ud på.